

TAHASSÜR

Fahri HOŞAB

Muhabbet diyarı ıssız ve sessiz
Köşkleri, bağları kalmış kimsesiz.
Sükûtu tirmalar baykuş sesleri
Güller gazel olmuş, bülbüller dilsiz.

Eskiden bu yurda geldi mi bahar
Sağnak bir mûsiki dinlerdi diyar
Dağlar bulutlardan rahmet sağardı
Kaynardı pınarlar, çağlardı sular.

Bugün o mâziyi hasretle anar
Çağları emzirmiş şu ulu çınar
Yıllar var, bir fâtiha için kabristan
Her akşam fırkatin hüznüne kanar.

Taş taş tükenirken şu kadim duvar
Tek bir ümit için bin evham savar
Çizgisi erimiş ufku gözlerken
İster ki belirsin genç bir şehsuvar.

Muhabbet diyârı bir vuslat bekler
Yetmeyen sabrına yılları ekler
Sinesi dayanmaz bu intizara
Hazin yaşlar döker şefkatli gökler.

AĞAÇ

Majid Teymourifar SEFA

Dağların başında, yamaçta, düzde
Konuşur ağaçlar, yemyeşil sözde

Fısıldar yapraklar, konuşur güler
Sırrımı dinleyip, derdimi biler

Yüreğim dolarken, gözyaşım aksa
Yar benden küserek, kenara baksın

Ağaca söylerim her ne gemim var
Şükürler olsun ki bir hemdemim var

O eski devirden, sırdaştır bana
Yüzünü çevirmez, yoldaştır bana

Ağaçlar şahittir işlerimize,
Yaşamak yolların öğretir bize

Kaybolan yolcuyu, yola getirir
Gölgesi dinçeltir, hala getirir

Bar verir her zaman, minneti olmaz
Muhabbet görürse yaprağı solmaz

Yürekten alışır sazla - avaza
Leyletülkadri'de¹ durur namaza

Kuşlara yuvadır, kol-budakları
Alışır teninden el ocakları

O dem ki elleri matem basardı
Anneler ağaçtan düğün asardı

Bir sıra inanmaz bu haklı söze
Çünkü akılları bağılıdır göze

İnsanı öldürür kalsın ağacı
Kardeşin danarak² söyler ne bacı?

Ormanı yandırıp, çevirir küle
Ayaz tek düşmandır goncaya güle

Gelin ey insanlar sefalı olun
Ağacın aşkına vefalı olun

Çiçeğin koruyun, bar olsun size
Budağın kırarsak, ar olsun bize...

1 Kadir gecesini

2 İnkâr ederek